

[Glønborg]

ge indtægter har en meget lidt forbrugsbegrænsende effekt, hvorimod udgiftsforslagene vil slå voldsomt igennem i borgernes forbrug.

Gennemføres Socialdemokratiets forslag i sin helhed, vil det have meget alvorlige konsekvenser for betalingsbalancen. Som helhed må beslutningsforslaget derfor afvises, men i samme åndedrag vil jeg gerne sige, at der i forslaget ligger positive og ansvarsbevidste forslag, som Kristeligt Folkeparti gerne vil drøfte. De falder fint i tråd med regeringens planer for en fremtidig erhvervspolitik, og finansministeren har allerede givet tilsagn om samarbejde om disse ting. I det arbejde deltager Kristeligt Folkeparti med glæde.

Med skattereformen og kartoffelkuren er en stor del af problemerne med en utilstrækkelig opsparing løst. Der står så tilbage et betydeligt arbejde med at forbedre den danske konkurrenceevne. Jeg bemærker med glæde, at der i Socialdemokratiets beslutningsforslag er tilslutning til regeringens forslag om at indlede trepartsforhandlinger. Dermed får vi mulighed for at undgå et uforsvarligt skred i lønninger og priser og en deraf følgende skadelig stigning i den indenlandske rente.

Jeg vælger at se bort fra beslutningsforslagets polemiske bemærkninger over for regeringen og gå ind i en samtale om de konstruktive ideer.

Preben Møller Hansen (FK):

Det er interessant og spændende at være sammen med så stor en forsamling af folkevalgte, der lytter intenst til de diskussioner, der er om de problemer, som er altafgørende for det danske samfund. Det er simpelt hen fantastisk. Når man har hørt diskussionen, tænker man også noget på det, man lærte tidligere i sin yngre tid, nemlig hvordan det foregik på landet for en del år tilbage. Der brugte man at binde en sæk for øjnene af kreaturerne, og så gik de rundt med møllestenen og fik lidt mel ud af det. De troede, at de kom videre, men de gik i ring.

Når man lytter til diskussionen her, ser det også ud til, at de folkevalgte ikke har fattet, at der er muligheder for at komme væk fra den onde cirkel. Det er faktisk ufatteligt, at man bliver ved med at snakke om det samme og det samme om og om igen.

Der er nogle hovedproblemer i diskussionerne. Dels er der spørgsmålet om den sociale genopretning; den har man talt om gennem tiderne, og de, der er ansvarlige for, at der ikke er social balance, at der ikke er social tryghed, er netop de mennesker, der er i denne sal. Det er os, der har gennemført lovgivningen således, at der er trukket skævt i vort land, således at mennesker har det mindre godt. Alligevel snakker man om social genopretning.

Vi har diskuteret det beslutningsforslag, der er fremsat af Socialdemokratiet, og jeg har i modsætning til hr. Estrup den opfattelse, at det er aldeles udmærket og rigtigt af Socialdemokratiet at fremsætte et forslag med det indhold. Det er nemlig sådan, at når man fremlægger noget til diskussion i en valgkamp, så er man forpligtet til bagefter også at fremsætte det som forslag i Folketinget. Ellers er der ikke meget mening med at være ude i en valgkamp.

Imidlertid er der ting, som efter vor opfattelse burde forbedres betydeligt. Der er spørgsmålet om vore ældre, hvor man fra Socialdemokratiets side stiller forslag om, at man skal yde et beløb på ca. 2 mia. kr. til vore ældre. Det vil andrage ca. 200 kr. om måneden før skat, og man må vel sige, at det ikke rækker ret langt. Når skatten er betalt, er der formentlig en hundredkroneseddel tilbage, og det er ikke en hundredkroneseddel, der skaber social genopretning, det er ikke en hundredkroneseddel, der sikrer social tryghed i vort land. Det er helt andre beløb, det drejer sig om.

Så er der dem, der lader sig paralyseres af begrebet underskuddet på betalingsbalancen. Jeg hørte med undren, at hr. Aage Frandsen fra SF i den grad lå på maven for at understøtte finansministeren i hans vurdering af underskuddet på betalingsbalancen. Nu er det ikke sådan, at disse hundrede kroner forrykker noget som helst på betalingsbalancen. Det, der sker, er, at de ældre måske et par gange om måneden får råd til at købe sig en gang medisterpølse med kød i stedet for med mel, og hver gang de bruger den hundredkroneseddel, kommer der 18 kr. og 30 øre hjem i kassen igen i form af moms, og så er der ca. 50 pct. på i afgifter; det vil sige, at det forrykker ikke betalingsbalancen noget som helst.